NACZELNICTWO ZWIĄZKU HARCERSTWA POLSKIEGO

WIADOMOŚCI URZĘDOWE

Rok 9 (XII) Nr. 9 — 10. WARSZAWA Wrzesień—Październik 1931 r.

ROZKAZ NACZELNICTWA Z. H. P. L. 8. z dnia 21-go września 1931 r.

I. Odznaka „Za uratowanie życia". — N. przyznaje odznakę „Za uratowanie życia" dhowi Albinowi Gackowskiemu (Chor. Poznańska).

II. G. K. M. — N. mianuje członkiem czynnym G. K. M. hm. Stefana Szletyńskiego, Komendanta Szkoły Instruktorskiej na Buczu. — N. zwalnia na własną prośbę hm. Aleksandra Wronowskiego z obowiązków Kier. Wydz. Osobowego.

III. Z. O. Lublin.—N. zatwierdza następujący skład osobowy Z. O. zwalniając jednocześnie dotychczasowy: Przewodniczący gen. Jerzy Dobrodzicki, Wiceprzewodniczący: radca Wyszkowski i ks. Kazimierz Gostyński, sekretarz—Helena Pawłowska, zastępca sekretarza—Józef Kot, skarbnik—prof. Stanisław Nalepa, zastępca skarbnika — P. Walczak, członkowie: Barchan, Borkowski, Dyrchelman, prof. Zofja Kwapi zewska, prof. Róża Marczewska, Sasorska, prof. Wojno, Pstrokoński.

Białystok. N. zatwierdza następujący skład osobowy Z. O.: Przewodniczący — płk. dypl. L. Kmicic Skrzyński, Wiceprzewodniczący — dyr. W. Antonowicz, sekretarz—phm. Mokicz, L., skarbnik — dyr. Łapiński, zastępca skarbnika — dyr. J. Borowicz, członkowie: ph. S. Grundlowa, dr. Cz. Karwowski, dyr. Kwapiński, Insp. W. Pietraszewski, Inż. L. Majeranowski, mjr. Rychter, A. Świerczyński.

IV. K. Ch. M. Białystok. N. — mianuje Kom. Chor. ph. Eugenjusza Sikorskiego, zastępcą Kom. Chor. — ph. Leonarda Mokicza.

V. Mianowania starszyzny. Harcmistrzynie: Irena Bólówna, Helena Durkalcówna, Czesława Jakubcówna (Ch. Śląska), Marja Grzesiakowa, Julja Rutkowska (Ch. Wileńska).

Harcmistrze: Jan Bugajski, Mieczysław Lewiński, Tadeusz Mitera, Władysław Muż, Mieczysław Murczyński (Ch. Krakowska), Wojciech Kołaczek (Ch. Mazowiecka), Roman Kaczorowski (Ch. Warszawska), Ludwik Kohutek (Ch. Wileńska).

Podharcmistrzynie: Kazimiera Białczakówna, Marja Kapałówna (Ch. Białostocka), Stella Dobrzańska, Karolina Leśniakówna, Marja Bąkówna, Joanna Depka, Agnieszka Appeltówna, Marja Lewandowska, Halina Strzelecka (Ch. Poznańska), Marja Olkiewiczówna, Lucyna Obarska, Zofja Piotrowska, Janina Tercjakówna, (Ch. Warszawska), Nina Uchtanówna (Ch. Wileńska), Helena Wysokińska (Ch. Wołyńska),

Podharcmistrze: Zbigniew Dembiński (G. K. M.), Eugenjusz Fik, Daniel Gołogórski (Ch. Krakowska), ks. Aleksander Miszczuk (Ch. Lubelska), Edwin Bernard, Zbigniew Ciećkiewicz, Tomasz Poratyński, Franciszek Morawski, Stanisław Smuczak, Mieczysław Wnęk (Ch. Lwowska), Alfins Czarkowski, Bronisław Grzymowicz, Józef Kwella, Franciszek Kwidzyński, Aleksander Rudnicki, Kazimierz Szupryczyński (Ch. Pomorska), Konstanty Michałowski, Edward Przybysz (Ch. Mazowiecka), Kazimierz Bierła, Zbigniew Hasiński, Witold Kolanowski, Bohdan Krzyżanowski, Ulryk Manthey, Henryk Napierała, Wacław Rogaliński, Zenon Szymański, Alojzy Trojan (Ch. Poznańska), Wiesław Ostaszewski, Romuald Magnuszewski, Stanisław Rychter, (Ch. Radomska), Romuald Dyrda, Paweł Wróbel (Ch. Śląska), Jerzy Doliwa Jankowski, Zdzisław Domoradzki, Czesław Komocki. Jerzy Kozłowski, Jan Ławnicki, Ryszard Mechanicki (Ch. Warszawska), Apolinary Zawilski (Ch. Wołyńska).

Działacze harcerscy: Stefanja Mroczkowska (Ch. Poznańska), dr. Jan Dudziński (Ch. Krakowska).

VI. Anulowanie punktu Rozkazu. N. anuluje punkt rozkazu dawniejszego odnoszący się do dha ph. Jarzymowskiego i uznaje, że dh. ph. Jarzymowski jest bez przerwy członkiem starszyzny.

VII. Zwolnienie z Z. H. P. — N. cofa stopień instruktorski, zwalnia z przyrzeczenia i Z. H. P: następujących dhów: za niebranie udziału w pracy harcerskiej: hm. Stefana Basińskiego, hm. E. Francikowskiego, hm. Witolda Rychtera, hm. Henryka Siecińskiego, hm. Stanisława Zwolińskiego, ph. Bolesława Chełminiaka, ph. Włodzimierza Dzięciołowskiego, ph. Bogumiła Gonczarskiego, ph. Stefana Jaworskiego, ph. Jana Kowalskiego, ph. Zygmunta Ja ińskiego, ph. Mikołaja Linzenbartha, ph. Feliksa Lublińskiego, ph. Stanisława Michałowicza, ph. Stanisława Niewiadomskiego, ph. Henryka Szczygielskiego, ph. Jerzego Sarnowskiego, ph. Kazimierza Szumowskiego, ph. Zbigniewa Wagnera, ph. Jana Wawrzyniaka, ph. Wiktora Wiśniewskiego, ph. Stanisława Sowińskiego, ph. Władysława Wizgiera.

N. cofa stopień instruktorski, zwalnia na własną prośbę z przyrzeczenia harcerskiego i z Z. H. P.: hm. Rp. dra prof. Eugenjusza Piaseckiego, hm. dra Karola Stojanowskiego, hm. Aleksandra Scholzego, ph. Stanisława Papiewskiego.

VIII. Przeniesienie do kategorji członków współdziałających: — N. cofa stopień działacza harcerskiego, zwalnia na własną prośbę z przyrzeczenia harcerskiego i przenosi do kategorji członków współdziałających dz. h. Stanisława Rapacza.

N. cofa stopień instruktorski, zwalnia z przyrzeczenia i przenosi do kategorji członków współdziałających hm. Jerzego Tyborowskiego na własną prośbę

(—) Stanisław Łypacewicz,
Sekretarz Generalny Z. H. P.

(—) Dr. Michał Grażyński,
Przewodniczący Z. H. P.

ROZKAZ NACZELNIKA G. K. M. 1. 8 z dnia 10-go września 1931 r.

Na podstawie upoważnienia Naczelnictwa Z. H. P. ogłaszam poniższe regulaminy jako obowiązujące od dnia 1 października 1931 r.

REGULAMIN GROMAD ZUCHOWYCH.

1 *Nazwa.* Gromady chłopców w wieku przedharcerskim, otrzymują nazwę gromad zuchowych.

2. *Prawo.* Zuchów obowiązuje następujące prawo:

1. Zuch słucha starszych;
2. Zuch nie ulega samemu sobie.

3. *Obietnica.* Po odbyciu próby na zucha składają chłopcy następującą obietnicę: „Obiecuję uczynić wszystko co tylko będę mógł, aby służyć Bogu i Polsce, wypełniać prawo gromady zuchów, codzień wyświadczać komuś przyjacielską usługę".

4. *Instruktor zuchów.* Kandydat na instruktora zuchów musi poddać się próbie, której wymagania są następujące:

1. Posiadanie warunków osobistych, umożliwiających oddziaływanie wychowawcze własnym przykładem.

2. Znajomość dokładna literatury zuchowej, a mianowicie:

a) Baden - Powell — „Wilczęta" 2 tomy;

b) E. Piasecki — „Zabawy i gry ruchowe" lub M .Germanówna: „Ćwiczenia cielesne w szkole po-

wszechnej, część druga — Gry, zabawy oraz ćwiczenia na boisku".

c) śpiewnik zuchowy;

d) część psychologiczna żeńskiego podręcznika pracy zuchowej;

e) podręcznik pracy zuchowej dha hm. Aleksandra Kamińskiego (w druku).

3. Znajomość regulaminów zuchowych.

4. Wykazanie się umiejętnością prowadzenia zbiórki zuchowej, t. j. gawędy, ćwiczenia, gry, tańców, śpiewu, pracy ręcznej, wycieczki.

5. Przedstawienie na piśmie ułożonego przez siebie programu pracy gromady zuchowej na pewien okres czasu.

6. Znajomość i rozumienie zasad ideologji, metodyki i organizacji harcerstwa, w szczególności zaś ciągłości wychowania harcerskiego od zucha do starszego harcerza.

7. Umiejętność prowadzenia Księgi Gromady, oraz znajomość sposobu składania raportów z prac gromady do drużyny lub komendy chorągwi.

5. *Instruktorki zuchów.* Pracę w gromadach zuchów mogą prowadzić również instruktorki,.

6. *Organizacja.* Gromada zuchów dzieli się na s z ó s t k i, na czele których stoją s z ó s t k o w i.

7. *Znak.* Symbolicznym wyrazem jedności i trwałości gromady jest jej z n a k. Znaki są robione z gałęzi drzew możliwie fantastycznie zakończonych (naśladowanie dziobu ptaka, głowy jakiegoś zwierzęcia etc.). Wysokość znaku wynosi 2 m., średnica ok. 5 cm. Na korze wyryte być mają z dołu do góry kolejno nazwiska instruktorów — wodzów gromady i lata ich wodzowania. Na znak nakłada się pierścień, do którego przymocowywać należy wstążeczki kolorowe. Na wstążeczkach wypisywane będą nazwiska zuchów, którzy zdobyli drugą gwiazdkę.

Znak może sobie gromada zrobić dopiero po uzyskaniu świadectwa.

8. *Świadectwo.* Ostatnim etapem legalizowania gromady jest uzyskanie od właściwej Komendy Chorągwi świadectwa następującej treści:

Świadectwo.

X-tej Gromady Zuchów przy (nazwa drużyny lub szkoły) w (nazwa miejscowości).

Komenda Chorągwi. . . . . zaświadcza, że w dniu. . . . . . . X-ta Gromada Zuchów przy. . . . . . w . . . . wpisana została do Związku Harcerstwa Polskiego.

Komendant Chorągwi

Uwaga: Numerację porządkową otrzymują jedynie gromady samodzielne.

Komendy Chorągwi wystawiają świadectwa dopiero wtedy gdy: 1) instruktor gromady odbędzie pomyślną próbę i 2) przedstawiciel komendy zwizytuje gromadę.

8. *Mundurek.* Mundurek zuchów składa się z krótkich spodni i bluzy (koszuli) oraz czapki lub bereta—jednolitych w całej gromadzie.

9. *Oznaki.* Oznaką zasadniczą zuchów jest głowa wilczka, symbol zuchowej dzielności, sprężystości i odwagi. Oznakę tę, barwy konstrastującej z mundurem, wyciętą z sukna, nosi się z przodu na berecie lub czapce. Oznakę metalową nosi się na bluzce nad lewą kieszenią. Prawo do noszenia oznaki ma zuch, który złożył obietnicę.

Oznakami stopni są gwiazdki pięcioramienne, metalowe, białe. Pierwszą gwiazdkę umocowuje się na piersi po prawej stronie główki wilczka, drugą — po lewej.

Oznakę zuchową i gwiazdki nadaje się: a) rozkazem drużyny, o ile gromada jest przy drużynie, b) postanowieniem kierownika gromady, zapisanem w Księdze, o ile gromada jest samodzielna.

Oznaki sprawności zuchowych są trójkątne o bokach wynoszących 3 cm., starannie obrębionych. Rysunki wyhaftowane według wzorów oficjalnych. Oznaki sprawnościowe noszone są na lewem ramieniu.

Szóstkowi noszą nad lewym łokciem dwa paski z żółtej taśmy 1 cm. szerokie i 4 cm. długie. Odstęp między paskami 2 cm.

Starszy z pośród szóstkowych, zastępca instruktora, nosi dwa takie same paski barwy czerwonej.

Instruktorzy zuchów chodzą ubrani w mundury starszyzny harcerskiej z metalową posrebrzaną główką wilczka w lewej klapie frencza. Na koszuli harcerskiej noszą instruktorzy głowę wilka wyciętą w suknie barwy czerwonej — na lewem ramieniu powyżej łokcia.

10. *Ukłon i zawołanie.* Zuchy witają się między sobą, z harcerzami i starszyzną zginając prawe ramię w łokciu. podnosząc dłoń do wysokości barku z rozwartemi palcami wskazującym i średnim przy reszcie zwartych. Przypomina to czujnie stojące uszy wilczka. Zawołaniem zuchów jest hasło „c z u j".

II. REGULAMIN PRÓB ZUCHOWYCH.

Zuch.

Dopuszczenie. Zuchem może zostać chłopiec od 8 do 11 lat po jednomiesięcznej próbnej służbie w gromadzie.

Próba. Starający się o stopień zucha: 1) umie na pamięć obietnicę i prawo zuchów, wytłomaczy ich znaczenie, 2) zna ukłon i zawołanie zuchów, 3) umie stanąć na zbiórkę.

Uwaga: Po tej próbie zuch składa obietnicę.

I gwiazdka.

Dopuszczenie. Do próby na I gwiazdkę może być dopuszczony zuch po 6 miesięcznej służbie w gromadzie, w czasie której wykaże, że stara się postępować według prawa zuchowego oraz robi przyjacielskie usługi, szczególniej w domu i szkole.

Próba.

Kandydat starający się otrzymać I gwiazdkę:

1. Zna chorągiew Rzeczypospolitej, umie ją wywieszać, umie się zachować przy oddawaniu czci sztandarowi i w czasie wykonywania hymnu narodowego.

2. Zna kilka legend z historji Polski.

3. Umie się zachować wobec starszych i przełożonych.

4. Ma czyste ręce i nogi, paznokcie czyste i obcięte, zęby wyczyszczone, oraz wie czemu należy oddychać przez nos.

5. Określi czas podług zegarka.

6. Zna pismo tajne swojej gromady.

7. Zna sposób życia jakiegoś zwierzęcia.

8. Wykona 2 wskazane polecenia z życia codziennego (np. wyślę list, zatelefonuje, załatwi sprawunek w sklepie, zaprowadzi do lekarza).

9. Szybko i cicho wykonywuje polecenia instruktora przy grach i ćwiczeniach (wydawane głosem i znakami).

10. Przeskoczy rów, przejdzie przez płot, wejdzie na drzewo, wywraca koziołki, skacze przez długi sznur — skakankę.

11. Umie bawić się w 5 gier ruchowych,, bieżnych, rzutnych i skocznych, np. przewróć — postaw, piłka do dołka, szczur, wyścig piłek i t. p.

II gwiazdka.

Dopuszczenie. Do próby na II gwiazdkę może być dopuszczony chłopiec w 6 miesięcy po otrzymaniu I gwiazdki, który:

1) zachowuje się jak na zucha przystało;

2) wypełnia wszystkie polecenia rodziców, nauczycieli i instruktora z chęcią i dokładnie;

3) utrzymuje w porządku zeszyty i książki;

4) w zabawach gra wesoło, nie przezywa kolegów.

Próba.

Starający się otrzymać II gwiazdkę:

1. Umie na pamięć „Jeszcze Polska nie zginęła", wie kto jest Prezydentem Rzeczypospolitej.

2. Umie opowiedzieć o kilku bohaterach narodowych.

3. Wie co zrobić jeżeli przemoczy nogi, zmokrie na deszczu.

4. Wie jak opatrzyć zacięty palec, co zrobić w razie uderzenia się lub oparzenia; rozumie niebezpieczeństwo zabrudzenia skaleczeń. Umie zręcznie i cicho posłużyć choremu (podać lekarstwo, dać pić, przynieść wodę do mycia).

5. Wyczyści parę butów, oczyści i złoży porządnie ubranie.

6. Ułoży i rozpali ognisko, albo napali w piecu.

7. Przedstawi przedmiot z drzewa, metalu, tektury lub gliny, albo przedmiot klejony, lepiony, pleciony lub wycinany — własnej roboty, porządnie wykonanej (np.: latawiec, okręt, łuk, szczudła i t. p.).

8. Hoduje roślinę lub zwierzę albo utrzymuje żerowisko dla ptaków (sam lub z gromadą).

9. Wskaże cztery strony świata w punkcie swego zamieszkania.

10. Przebiegnie wyznaczoną drogę z ustnem zleceniem, złożonem z 10 wyrazów i poprawnie powtórzy zlecenie.

11. Narysuje lub opisze w kronice gromady ciekawe zdarzenie z życia zuchów.

12. Zna alfabet głuchoniemych. Umie pisać sympatycznym atramentem.

13. Umie grać w trzy gry z pośród następujących: klipa, kiczka, parzak, krąg, świnka, forteca, serso, dwa ognie, palant prosty.

III. REGULAMIN SPRAWNOŚCI ZUCHOWYCH.

Próby sprawności odbywać można po pierwszej gwiazdce.

Aktor.

1. Brał udział najmniej w jednem przedstawieniu zuchowem, grając jakąś indywidualną rolę, przyczem dowiódł karności aktorskiej (nie obrażał się przychodził na próby, słuchał reżysera).

2. Odegra jakąś pantominę (nprz. kłótnię andrusów, lub opowiadanie o napadzie smoka etc.).

3. Zadeklamuje lub zaśpiewa.

4. Umie robić najprostsze pomoce aktorskie (wąsy, brody, czapkę z bibułki etc.).

5. Wie jak się odsłania i zasłania scenę.

Giermek.

1. Jest odważny w mówieniu prawdy.

2. Umie zrobić łuk i strzały oraz strzelać do celu.

3. Rzuca i łapie kółko z wikliny (serso).

4. Trafia kamieniem na odległość 10 m. do koła o średnicy 3 m.

5. Śmiało gra w parzaka.

6. Zrobi chorągiew narodową i model masztu, miecz, tarczę, lub hełm.

7. Wymyśli jakiś dobry uczynek zbiorowy, codziennie pomaga starszym i słabym.

8. Myje się codziennie do pasa.

Kuchcik.

1. Umie wybrać popiół z pieca i rozpali w nim ogień.

2. Zrobi filiżankę dobrej herbaty.

3. Usmaży jajecznicę lub jajka sadzone.

4. Kraje porządnie chleb i umie nakryć do stołu.

Leśny duch.

1. Ma swój „dom" w lesie.

2. Zna kilku mieszkańców lasu i stara się poznać ich zwyczaje, odróżni ich głosy i naśladuje głos jednego z nich.

3. Wskaże dziuplę lub gniazdo służące za mieszkanie jednemu ze zwierząt leśnych.

4. Zna kilka pospolitych drzew liściastych i iglastych rosnących w lasach. Pokaże krzewy poziomki, borówki, czarnej jagody, wie jak kwitną i jakie owoce wydają.

5. Zna kilka gatunków grzybów jadalnych. Wie jak wygląda muchomor, wskaże go w naturze.

6. Zna leśne kwiatki, nprz. dzwonki, konwalje, storczyki, sasanki i inne bardziej znane kwiaty.

7. Opowie bajkę osnutą na tle lasu, nprz. legendę o kwiecie paproci.

Majster klepka.

1. Wycina lub klei z papieru lub z tektury pudełka, teczki, domki.

2. Przedstawi trzy naprawione przez siebie zabawki.

3. Umie skleić stłuczony spodeczek, kubek i t. p.

4. Umie wbijać i wyjmować pluskiewki i małe gwoździe.

5. Zrobi drobny przedmiot, nadający się do użytku np. lichtarz, ramki, krzyżyk.

Mróz.

1. Jeździ na łyżwach.

2. Lepi bałwany ze śniegu i bawi się w śnieżki.

3. Jeździ na saneczkach i umie niemi kierować.

4. Odróżnia w śniegu ślady człowieka skaczącego idącego, biegnącego.

5. Opiekuję się wróblami lub innemi ptakami mieszkającemi koło domu.

6. Narysuje zime.

Pan Twardowski.

1. Pokażę zręcznie kilka „sztuk magicznych" np. wcieranie pieniądza w skórę, łamanie zapałki w chusteczce, wyciąganie pieniądza z pod szklanki, przechylanie szklanki pełnej wody, pokaże cały sznurek mimo przecięcia, ginięcie kulek pod spodeczkiem i t. d.

2. Pokazuje na ścianie chińskie cienie.

3. Umie rozplątywać jakąkolwiek łamigłówkę z drutu.

4. Potrafi ułożyć rebus lub łamigłówkę sylabową, zna przynajmniej 5 zagadek.

5. Narysuje, wystruga lub wytnie jakiś przedmiot czarodziejski.

6. Opowie o Panu Twardowskim.

Pływak.

1. Umie przepłynąć (jakkolwiek) 20 metrów.

2. Przynajmniej parę chwil utrzyma się na grzbiecie bez ruchu.

3. Przepłynie na wznak z rękami na piersiach 12 metrów.

4. Umie dać „kaczego nurka" (stojąc w wodzie lub pływając) albo też skoczyć w wodę z brzegu lub z deski, obejmując rękoma kolana.

Porządnicki.

1. Umie wybrać popiół z pieca i napalić w nim.

2. Potrafi zamieść bez kurzu, wyczyścić parę butów, posłać łóżko, umyć naczynia, czyścić noże i widelce, szyby i rzeczy mosiężne.

3. Zetrze kurze i ustawi meble tak jak stać powinny.

Przyjaciel roślin.

1. Posiada wyhodowaną przez siebie roślinkę w doniczce lub gruncie.

2. Wie jak ta roślinka rośnie, kwitnie, owocuje.

3. Zna jej potrzeby, umie wytworzyć najlepsze warunki dla jej rozwoju (podlewanie, przesadzanie i t. p.).

4. Chroni roślinkę od szkodników.

5. Narysuje i opisze swoją roślinkę.

6. Zna najpospolitsze rośliny trujące również i grzyby trujące.

7. Zna nazwy i wygląd 15 krajowych drzew, krzewów i kwiatów.

Przyjaciel zwierząt domowych.

1. Wychowuje jakieś zwierzę lub ma możność obserwowania go codziennie.

2. Opowie jak to zwierzę spędza dzień t. j. jak się układa na spoczynek, jak śpi, jak szuka pożywienia, jak się bawi, kogo z otoczenia najlepiej lubi.

3. Bawi się ze swym wychowankiem, karmi go, dba o utrzymanie go w czystości.

4. Wie gdzie mieszka najbliższy weterynarz.

5. Narysuje swoje zwierzę i jego trop.

Przyjaciel zwierząt dzikich.

1. Obserwuje stale jakieś dzikie zwierzę, zna jego zwyczaje i warunki życia.

2. Umie pomóc temu zwierzęciu w razie potrzeby.

3. Przedstawi dzienniczek, prowadzony w ciągu miesiąca, w którym zapisywał swoje spostrzeżenia.

4. Narysuję zwierzę i jego trop.

5. Zna jego wrogów w świecie zwierzęcym.

Ratownik.

1. Umie przemyć i opatrzyć skaleczenie.

2. Potrafi zabandażować rękę, tamując krwawienie i zachowując możliwą czystość.

3. Umie wyjąć szkło albo drzazgę z nogi lub ręki (tylko w wypadkach płytkiego utkwienia).

4. Wie co robić w wypadku zaprószenia oka.

5. Umie tamować krew z nosa.

6. Wie, jak się zapobiega tworzeniu pęcherzy u nóg w czasie marszu.

7. Wie jak opatrzeć drobniejsze oparzenia, co robić gdy od uderzenia pokazuje się siniak lub wyskakuje guz.

Robinson.

1. Ma swoją kryjówkę, urządzi ją i ozdobi.

2. Zna okolicę w promieniu 200 kroków od swojej kryjówki (ścieżki, mrowisko, ciekawe drzewa i t. p.);

3. Sporządzi sobie strój leśny, broń i piszczałkę lub fujarkę, gwizdek i t. p.

4. Umie podawać sygnały.

5. Rozpali ognisko i umie na niem ugotować jedną potrawę z produktów przez siebie wybranych.

6. Rozpozna ślady człowieka, konia, psa, krowy i kury.

Rysownik.

1. Umie skopjować piórkiem lub ołówkiem rysunek człowieka, zwierzęcia lub martwą naturę.

2. Umie skomponować i wykonać piórkiem, ołówkiem, pędzelkiem lub kredką ilustrację jakiegokolwiek zdarzenia lub jakiejkolwiek postaci z powieści czy historji, albo z natury narysować cokolwiek.

Rzemieślnik.

1. Zrobi przy pomocy piłeczki jakiś przedmiot, nprz. pudełko, ramkę do fotografji, piórnik, podstawkę do zegarka, półeczkę (model okrętu, aeroplanu i t. d.).

2. Przedstawi własnej roboty przedmiot wypleciony z sitowia, wikliny, sznurka, rafji i t. p.

3. Umie uszyć woreczek na przybory do mycia, załatać dziurę, przyszyć guzik.

Sygnalista.

1. Umie odczytywać znaki skautowe.

2. Posługuje się znakami umówionemi swojej gromady, znakami ręką i gwizdkiem.

3. Wie jak należy chodzić ulicami miasta, jak przechodzić przez jezdnię.

4. Zna służbę gońca, umie przekradać się wśród wrogów z ustnem zleceniem złożonem najmniej z 10 wyrazów, które powtórzy wiernie.

5. Zna sygnały alarmowe (pożar) i ostrzegawcze: kolejowe, automobilowe, ruchu ulicznego i t. d.

6. Sygnalizuje alfabetem semaforycznym.

Zbieracz.

1. Wykaże się zbiorem znaczków pocztowych albo okazów roślinnych czy geologicznych, pocztówek, nalepek, wycinków i t. d., uporządkowanym starannie i inteligentnie z czysto i wyraźnie wypisanemi objaśnieniami.

(—) *A. Kamiński, hm.* Kier. wydz. zuchów

(—) *A. Olbromski*, hm. Naczelnik G. K.

ROZKAZ NACZELNIKA GŁÓWNEJ KWATERY HARCERZY L. 9 z dnia 16-go września 1931 r.

3. WYDAWNICTWA.

33(1). Polecam do użytku służbowego książkę hm. Witolda Bublewskiego p.t. „Kajakami na szlaku wodnym".

33(2). Zalecam do użytku służbowego książkę hm. R. P. St. Sedlaczka „Przeglądy i pokazy harcerskie — Musztra harcerska".

4. DRUŻYNY I ZRZESZENIA.

41(1). Przyjmuję do Z. H. P. drużyny: Chor. Wileńska: 3 Wielkiego Księcia Witolda—Święciany.

45. Kwalifikacja obozów z 1930 r.: Chor. Radomska: Zmieniam kwalifikację obozu hufca opatowskiego z kat. „B" na kategorję „A". (W. U. Nr. 2—3. Rozkaz N. G. K. M. L. 1 z 29. I.31 r. poz. 45).

5. HUFCE.

54. Zwolnienia hufcowych. Zwolnienia z funkcji hufcowych otrzymali: ph. Bartz Wł.,—h. mogileński, Jankowski L.—h. poznański, Charoński L.—h. wrzesiński (Chor. Poznańska).

6. CHORĄGWIE.

61. Mianowania komendantów i zastępców. Chor. Białostocka: Komendant — ph. E. Sikorski, zastępca komendanta—ph. L. Mokicz.

62. Mianowania członków komend. Chor. Białostocka: kierownicy wydziałów: Ogólno-organizacyjnego — E. Szwarc, Wizytacyjnego—A. Świerczyński, Obozów i Wycieczek—A. Teul, Drużyn Szkół Powszechnych—T. Bargielski; Chor. Kielecka: Kierownik Wydziału W. F. i P. W. — ph. W. Duchniak, Łącznik Komendy w G K.—L. Ciepluch; Chor. Krakowska: Kierownicy Wydziałów: Obozowego—ph. J. Bugajski, Propagandy—hm. R. L. Korzeniowski, Starszoharcerskiego—ph. J. Cienkosz, Sekretarze: L. Pudło, K. Lewiński; Chor. Mazowiecka: Kierownicy Wydziałów: Organizacyjnego — hm. B. Polkowski, Osobowego — T. Lewacki; Chor. Poleska: Przyboczny Komendanta—J. Sukiennikowicz; Chor. Pomorska: Kierownicy Wydziałów: Organizacyjnego—ph. J. Ulatowski, Osobowego—ph. K. Żydowicz; P. W. i W. F.—kpt. K. Czermak; Szkół Powszechnych i Wilcząt—ph. D. Jaworski; Propagandy—ph. T. Żuchowski; Drużyn Żeglarskich — ph. W. Sieradzki; Drużyn Miejscowych — hm. J. Kowalski; Sekretarz — A. Rudnicki.

65. Zwolnienia członków komend. Chor. Kielecka: Kierownik Wydziału W. F. i P. W.—hm. St. Kaliński, Łącznik komendy w G. K. H.—ph. W. Duchniak.

63. Mianowania Komisji Prób Starszyzny.

63(1) Podkomisje Prób na Podharcmistrza: Chor. Białostocka: Przewodniczący: hm. W. Sosnowski, członkowie: ph. E. Sikorski, ph. L. Mokicz, ph. J. Kuźnicki; Chor. Kielecka: Przewodniczący: dz. h. M. Massalski, członkowie: ph. W. Duchniak, ph. E. Meissner, ph. K. Pyzik, ph. R: Unger; Chor. Łódzka: dla kursu instruktorskiego: Przewodniczący: — hm. J. Janiczek, członkowie: St. Kiępczyński, hm. H. Łętowski, ph. H. Piechurowski; — dla kursu nauczycielskiego: Przewodniczący — hm. J. Janiczek, członkowie: hm. M. Łętowski, ph. K. Krakowski; Chor. Poznańska: dla kursu nauczycielskiego: Przewodniczący: — hm. K. Zajda, członkowie: hm. E. Leśny, ph. A. Balcerek, ph. A. Dźwikowski, ph. S: Wietrzykowski; Chor. Lwowska: Przewodniczący— hm. J. Wąsowicz, członkowie: hm. A. Szczęścikiewicz, hm. St. Hibl, hm. J: Płonka, hm. St. Sokołowski, dz. h. dr. K. Weydlich, ph: Z. Dżoga; Chor. Pomorska — dla kursu instruktorskiego: Przewodniczący — hm. H. Kossakowski, członkowie: ph. D. Jaworski, ph. B. Porożyński; Chor. Śląska — dla kursu instruktorskiego: Przewodniczący — hm. J. Grzbiela, członkowie: hm. J. Lis, ph. L. Wacławek; Chor. Wołyńska — dla kursu dla drużynowych: Przewodniczący — hm. A. Wronowski, członkowie: hm. E. Witkowski, ph. A. Janiszek, ph. Z. Dembiński.

63(2). Podkomisje Prób na Działacza Harcerskiego. Chor. Lwowska: Przewodniczący — dz. h. ks. Gerard Szmyd, członkowie: hm. St. Hibl, hm. J. Wąsowicz, dz. h. dr. K. Weydlich, ph. Z. Dżoga. Chor. Białostocka: Przewodniczący — hm. W. Sosnowski, członkowie: ph. E. Sikorski, ph. L. Mokicz, ph. J. Kuźnicki.

MIANOWANIA STARSZYZNY.

85. Instruktorzy Techniczni.

85(1). Zatwierdzam nadany przez Komisję Polskiego Związku Żeglarskiego stopień „Kapitana Morskiej Żeglugi Jachtowej" druhom: hm. Bublewskiemu Witoldowi, — Kierownikowi Harcerskich Drużyn Żeglarskich w G. K. H. i Drużynowemu 39 Drużyny Żegl. w Warszawie, hm. Kohutkowi Ludwikowi, druż. I Drużyny Żegl. w Wilnie; ph. Heilowi Edwardowi, Druż. I Drużyny Żegl. w Przemyślu, ph. Michałowskiemu Józefowi, zastępcy drużynowego 39 Druż. Żegl. w Warszawie, Bahiryczowi Bolesławowi z I Druż. Żegl. w Przemyślu, Stępowskiemu Stefanowi z 39 Druż. Żegl. w Warszawie, Wróblewskiemu Mścisławowi z 39 Drużyny Żegl. w Warszawie.

Podając powyższe do wiadomości z radością stwierdzam fakt, że wśród pierwszych żeglarzy polskich, którzy przystąpili w roku bieżącym do egzaminu na stopień „Kapitana Morskiej Żeglugi Jachtowej", znalazła się tak poważna ilość harcerzy — całkowicie przygotowanych do pełnienia odpowiedzialnych stanowisk kapitanów jachtowych.

85(2). Przyznanie sprawności instruktorskich. C. Cichoszewski, instruktor pionierki, W. Cichoszewski, instruktor pożarnictwa, St. Pietrzak — instruktor pionierki (Chor. Poznańska).

9. URLOPY, ZMIANY PRZYDZIAŁU, ZWOLNIENIA STARSZYZNY.

93. Zmiany przydziału: hm. Cz. Klafkowski z Chor. Poznańskiej do Pomorskiej, hm. St. Łopatecki z Chor. Wileńskiej do Warszawskiej, ph. Fr. Czapliński z G. K. H. do Chorągwi Łódzkiej, ph. St. Smodlibowski z Chor. Łódzkiej do Krakowskiej, ph. St. Szymański z Chor. Poznańskiej do Śląskiej.

95. Zwolnienia inne: z Z. H. P. Wł. Skorupski z G. K. H: na własną prośbę.

96. Przeniesienie do rezerwy: hm. St. Łopatecki (Ch. Warszawska) ph. M. Dorywalski, ph. T. Kosmalski (Ch. Poznańska), oraz zpowodu niebrania udziału w pracy harcerskiej: Z. Durczewski (bez przydziału), ph. Fr. Hrnczarek, ph. A. Orszulik (Chor. Śląska). O ile 3-ej ostatni druhowie nie wrócą do pracy harcerskiej w ciągu 3-ch miesięcy, Główna Kwatera wystąpi z wnioskiem o cofnięcie im stopni instruktorskich.

99. Zawieszenie w prawach instruktorskich: hm. Wiesław Krakowiecki za umieszczanie w redagowanej przez siebie „Strażnicy Harcerskiej" artykułów i wzmianek, skierowanych przeciwko władzom Z. H. P. i oświetlających niezgodnie z rzeczywistością sytuację w Związku (29.V.1931 roku).

90. Inne: Pozwolenie na wstąpienie do Związku Strzeleckiego: Zygmunt Czajkowski z Lubawy (Chor. Pomorska).

0. POCHWAŁY, OZNAKI I ODZNACZENIA.

02. Odznaka dziesięciolecia służby harcerskiej: Nr. 286. Andrzej Świerczyński (Ch. Białostocka), Nr. 287. Władysław Domagała (Ch. Lubelska), Nr. 288. Tadeusz Lewacki, Nr. 289. ph. Karol Dobiński (Ch. Mazowiecka), Nr. 290. Hm. ks. Wacław Janke, Nr. 291. Józef Jankowski (Ch. Poznańska), Nr. 292. Paweł Rakowski (Ch. Pomorska), Nr. 293. I-sza druż. im. Ks. Poniatowskiego w Hajdukach Wielkich, Nr. 294. Ph. Klemens Koźbiał (Ch. Śląska), Nr. 296. Hm. Jerzy Marcinkowski, Nr. 297. Ph: Ludwik Miklaszewski, Nr. 298. Kazimierz Sierpiński (Ch. Warszawska), Nr. 299. Ph. Michał Kowalik (Ch. Wileńska).

(—) **Eugenjusz Sikorski,** ph. Sekretarz Głównej Kwatery.

(—) **Antoni Olbromski,** hm. Naczelnik Głównej Kwatery Harcerzy.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

KONFERENCJA BIURA SKAUTÓW SŁOWIAŃSKICH.

BADEN POD WIEDNIEM, 28 LIPCA 1931 R.

Korzystając z obecności w Badenie delegatów skautowych organizacyj słowiańskich z okazji Konferencji Międzynarodowej, zorganizowano Konferencję Słowiańską, której nie udało się poprzednio odbyć w Pradze. Wzięli w niej udział: Dr. Tadeusz Strumiłło, jako przewodniczący Biura Skautów Słowiańskich; A. B. Svojsik, Skaut Naczelny Czechosłowacji, wiceprzewodniczący Biura; Antoni Olbromski, Nacz. G. K. H.; St. Sedlaczek, wiceprzewodniczący Biura; Inż. V. Židlicky, Komisarz Zagraniczny Czechosłowacki, Ignacy Wołkowicz, Komisarz Zagraniczny Polski; H. Kapiszewski, jego zastępca; Pavel Kunaver, delegat Jugosławji, Michajło Jenjić, delegat Skautów Rosyjskich na emigracji.

Zagaił Konferencję Przewodniczący Biura, dh. T. Strumiłło, wyrażając radość z zebrania się delegatów, a także osobistą, że po 7 latach ma znów sposobność uczestniczenia w Konferencji. Biuro spełniło swe zadanie, choć może w mniejszym stopniu, niż to pragnęlibyśmy. Pomnożyło wzajemną znajomość Sk. Sł., pobudziło poczucie potrzeby bliższego poznawania się, pomagało tu i ówdzie słowiańskim skautowym wysiłkom, zapoczątkowało próbę wspólnej akcji wydawniczej. Stąd nadzieja, że mimo trudności, zaniedbań i niepowodzeń postąpimy naprzód, że każda organizacja Sk. Sł. coraz bardziej będzie chciała i umiała swoje przedsięwzięcia tak planować, żeby i dla sprawy słowiańskiej był z nich poważny przyczynek. Patrzmy więc w przyszłość i poświęćmy nasze zebranie przedewszystkiem rozważaniem jej perspektyw, które nam tu mają być z kilku stron przedłożone.

Na porządku obrad było: 1. Zagajenie; 2. Sprawozdanie sekretarza z dyskusją; 3. Projekty dalszej pracy. 4. Wybór prezydjum Biura. 5. Wolne wnioski.

Sprawozdanie Biura za okres od r. 1929, opracowane przez sekretarza, inż. O. Grzymałowskiego odczytał St. Sedlaczek.

W dyskusji nad sprawozdaniem uzupełniono je, mianowicie: Dh. **Strumiłło** podkreśleniem, że sprawozdanie urwało się w momencie przygotowań do Zlotu Polskiego, który po raz pierwszy skupił tak znaczną ilość skautów słowiańskich, Dh. **Wołkowicz,** wzmianką o tem, że wycieczka polska bawiła nie tylko w Bułgarji, ale i w Jugosławji, gdzie była bardzo serdecznie podejmowana. W związku z tem inż. **Židlicky** proponuje rejestrować wizyty wzajemne.

Dłuższe przemówienie wygłosił Dh. **Svojšik:** Znaleźliśmy w skautach polskich braci, jak oni w nas. Biuro należy utrzymać mimo wszystkie trudności, współpraca dała wyniki. Gdybyśmy byli sami na Zlocie, nie dałoby to takiego rezultatu, jak uzyskany dzięki przyjazdowi Polaków. Tak samo dla polskiej organizacji będzie lepiej, gdy w Zlocie Z. H. P. weźmie udział 2000 członków Svazu. Niema w nas nic dyplomacji, jest czyste braterstwo słowiańskie.

Sprawozdanie przyjęto, upoważniając Dha Strumiłłę do przygotowania go do druku, z uwzględnieniem uzupełnień.

Z kolei omawiano **projekty na przyszłość.**

Dh. **Olbromski,** Nacz. G. K., zaproponował **urządzenie Słowiańskiego Dżembori** w r. 1935 w Polsce, gdzie możliwie odbędzie się w tym roku Konferencja Międzynarodowa. Propozycję tę przyjęto bardzo gorąco, delegaci poszczególnych organizacyj przyrzekli przysłać oddziały reprezentacyjne. Następnie przyjęto też propozycję Dha Naczelnika co do urządzenia w r. 1932, na Buczu, mniejwięcej od 3 do 15 lipca, obozu instruktorskiego słowiańskiego, w celu wymiany doświadczeń i pogłębienia wiadomości o Słowiańszczyźnie. Dh. Židlicky wyraził przy tej sposobności podziękowanie za zaproszenie 10 instruktorów czeskich przez K. Ch. Warszawskiej na kursy wigierskie, zapraszając wzajemnie instruktorów polskich na sierpień.

Dh. **Wołkowicz** przedstawił obszerny program współpracy organizacyj: Wymiana drużyn, np. czeska drużyna obozowałaby w Polsce w pobliżu jednej z polskich drużyn, któraby dopomogła w aprowizacji. Odbywanoby wspólne ćwiczenia, ogniska i t. d. B) Wzajemne zaproszenie instruktorów na kursy. C) Wymiana wydawnictw, przyczem nietylko centrale powinny mieć komplety, ale i kierownictwa okręgowe. Wymiana powinna obejmować także przewodniki, broszury, i książki informujące o danem państwie, nuty i teksty hymnów, pieśni skautowych i t. p. D) Wymiana sztandarów, oznak, fotografij. E) Wymiana korespondencji między drużynami. F) Wystawy ruchome. G) Dołączanie zdjęć fotograficznych do korespondencji oficjalnej o różnych zdarzeniach. H) Organizowanie obozów dla skautów chorowitych, potrzebujących specjalnych warunków klimatycznych.

Korespondencję każdy kraj prowadzi w swoim języku, dołączając o ile możności przekład francuski.

Propozycje Dha Wołkowicza przyjęto.

Dh. St. Sedlaczek zaprojektował: 1) Zrealizowanie kwartalnego biuletynu Biura, wykorzystywanego w czasopismach organizacyj. 2) Próbę wznowienia „Skauta Słowiańskiego", choćby w formie rocznika. Szczegóły należałoby pozostawić organizacji, która przejmie Biuro. 3) Wydanie broszury informacyjnej, małej „encyklopedji" skautów słowiańskich. 4) Wydanie słownika skautowego zaprojektowanego przez Dha Popowicza (Jugosławja), a gotowego już niemal do druku w opracowaniu Sedlaczka, Ryszkowskiego i in. Prawdopodobnie organizacja polska podjęłaby się sfinansować to ostatnie wydawnictwo.

Dh. **Strumiłło** podkreślił, że powódź projektów płynie z odczucia potrzeby ożywienia prac Biura. Dh. **Svojsik** podejmuje się wydawania pisma, jako kwartalnika lub dwumiesięcznika. Dh. **Židlicky** proponuje wydawanie „Skauta Słowiańskiego", jako tego pisma i wydanie informatora.

Postanowiono: „Skauta Słowiańskiego" będzie wydawać Czechosłowacja, wyda się informator.

Sprawa nazwy zlotów (Dżembori) słowiańskich: Na propozycję Dha Zidlicky'ego uchwalono używać za każdym razem nazwy używanej w kraju w którym zlot będzie się odbywał.

Ożywienie wzajemnych stosunków organizacyj żeńskich zaproponował również Dh. Židlicky, zwracając się do obecnych, aby w tym kierunku wpłynęli na te organizacje. Dh.**Olbromski** zwrócił uwagę, że do Biura należą także organizacje żeńskie, trzebaby zrealizować ich udział. Dh. **Sedlaczek** wskazał na trudność techniczną związaną z wspólnemi zebraniami delegatów i delegatek, ze względu na to, że zazwyczaj konferencje Biura odbywają się w czasie Konferencyj Międzynarodowych Skautowych, w których delegatki organizacyj żeńskich nie uczestniczą. Zaproponował, by prezydjum Biura opracowało tę sprawę.

Dh. Kunawer prosił o utrzymywanie kontaktu nietylko z Belgradem, lecz i z Zagrzebiem. Wskazał na trudności, na jakie napotyka skauting w Jugosławji. W związku z tem Dhowie Židlicky i Wołkowicz zadeklarowali gotowość odwiedzenia skautów jugosłowiańskich i pomocy w miarę możności.

Siedziba i prezydjum Biura. Po zrezygnowaniu Bułgarji z przyjęcia prezydjum Biura (należałoby się to jej jako jedynemu krajowi, który dotychczas Biura nie miał u siebie), jednomyślnie obrano przewodniczącym Biura Dha Svojšika, sekretarzem Dha Židlicky'ego, ustalając tem samem, że siedzibą Biura na okres dwuletni staje się Praga. Na wniosek Dha Sedlaczka postanowiono sprawę **powołania wiceprzewodniczących** pozostawić poszczególnym organizacjom, które zawiadomią o tem prezydjum. Również na wniosek Dha Sedlaczka postanowiono poddać rewizji regulamin Biura, powierzając przygotowanie projektu prezydjum.

Wydawca: Naczelnictwo Z. H. P. w osobie STANISŁAWA SEDLACZKA, **Redaktor:** STANISŁAW SEDLACZEK

Redakcja i Administracja: Zielna 35 m. 9; tel. 701-20, Konto P. K. O. 10020.

Druk. „LECH", Warszawa, Koszykowa 33.